

Forandringer i disse Bestemmelser kunne ske ved Lov." — Det er i Genhold til, hvad jeg saaledes har oplæst, navnlig Paragraphens mellemste Punkt, at Hans Majestæts Samtykke er indhentet til, at Rigsdagen forbliver samlet længere end 2 Maaneder, og den saaledes erhvervede Kongelige Resolution er bleven meddeelt Thingenes Formand. Jeg seer ikke rettere, end at man ved at følge denne Fremgangsmaade ogsaa undgaaer den noget egne Stilling, hvori Hans Majestæt vilde komme, hvis der fra hans Side skulde Hayes nogen Betænkelighed ved en Forlængelse af Rigsdags-sessjonen, og man ikke henvendte sig til ham, for at erhverve hans Bestemmelse i saa Henseende. Jovrigt skal jeg ikke videre forfølge de Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmands Uttringer kunde give Anledning til, da jeg ikke seer, at der er nogen praktisk Nødvendighed for, at gaae ind paa dette Spørgsmaal.

Grundtvig: Ja, da det parlamentairiske Liv hos os paa begge Sider er saa ungt og hartad spædt, saa kunne vi vistnok paa begge Sider trænge til lidt af den indbyrdes Underviisning, og jeg skulde derfor paa ingen Maade framme mig ved, at have modtaget en bedre Underviisning af den høitærede Indenrigsminister, end jeg hidtil havde, om Nødvendigheden eller Passeligheden af den omtalte høitidelige Meddelelse; men jeg kan ikke sige, at jeg blev bedre undervist, thi hvad der staaer i Grundlovens § 24, det vidste jeg jo nok. Jeg maa derfor, da den høitærede Indenrigsminister indfrankede sig til blot at anføre dette, sige, at den Fortolkning, som derved synes at fremgaae, maa være Ministeriets, den Fortolkning nemlig, at de Ord om Rigsdagen, at den ikke kan være længere samlet uden Kongens Samtykke end 2 Maaneder, at de skulde have den Betydning, at naar Kongen har sammenkaldt os paa ubestemt Tid, at da kunne vi ikke blive længere samlede end 2 Maaneder, uagtet vi ikke høre noget Ord fra Majestæten om, at vi skulle skilles, den Fortolkning kan jeg slet ikke begribe, men jeg finder, at dersom disse Ord i Grundlovens 24de Paragraph skulde have den Mening, saa havde den slet ingen.

Monrad: Jeg troer ikke, at det kan være af Bigtighed for Rigsdagen at bestemme

den Fortolkningsmaade, Regjeringen i denne Henseende vil bruge; derimod anseer jeg det for aldeles utvivlsomt, at, selv om der ikke kom et saadant kongeligt Tilfagn, vilde Formanden handle aldeles usforsvarligt, om han ikke berammede et Møde, og Rigsdagsmændene ligeledes, dersom de ikke mødte, thi jeg troer, at vi vilde handle aldeles usforsvarligt, hvis vi, efterat Kongen havde befaleet os at møde, vilde gaae hjem uden hans Befaling; thi, ligesom han befaler os at komme, saaledes maa han ogsaa befale os at gaae hjem. Det troer jeg altsaa for Rigsdagens Vedkommende altid maa være den Fremgangsmaade, som den vil have at følge; men jeg kan, dog ikke nægte, at jeg ikke troer, at den af det høitagtede Ministerium fulgte Fremgangsmaade i og for sig er saa fuldkommen rigtig. Det forekommer mig nemlig, at derved den Tid, hvori Rigsdagen her er samlet, deles i to Perioder; den første Periode kommer til at bestaae af de første to Maaneder, og i disse to Maaneder sidde vi her da paa vor Ret, men siden, efter disse to Maaneders Forløb, sidde vi paa Kongens Maade, med Kongens Samtykke. Dette er imidlertid en aldeles urigtig Inddeling, thi hver Dag, hver Time, vi sidde her, selv i de første to Maaneder, sidde vi her med Kongens Samtykke; han kan jo sende os hjem, naar han vil; det er altsaa hans stiktiende Samtykke, der hver Dag, vi møde her, gives os; hver Dag, vi møde, siger han; Ja, I kunne komme idag med. Derimod forekommer det mig, at den fulgte Fremgangsmaade let ligesom kunde give Skin af, at vi de to første Maaneder sidde her uden Kongens Samtykke, og at det først var efter disse to Maaneders Forløb, at Kongens Samtykke udfordredes. Imidlertid anseer jeg hele denne Opfatningsmaade for at være af mindre Bigtighed; den Fremgangsmaade, Rigsdagen vil have at følge, vil utvivlsomt være den, at Formanden berammer Møde, og at vi møde her, indtil Kongen befaler os at gaae hjem.

Indenrigsministeren: Jeg tvivler ikke paa, at man jo med Tryghed vil kunne overlade til Den, som maatte være Formand for ethvert af Rigsdagens Thing, naar en saadan Lovtvl maatte opstaae, at handle saaledes, som